

Ulu öndər Heydər ƏLİYEV:

"Mən müəllimdən şərəfli ad tanımıram"

Müstəqillik bizə çox şey bəxş etdi. Bir dəfə istiqlalın şirinliyini dadan xalqımız təkrar ona qovuşacağına ümidini itirmədi. Onu bərpa etmək, möhkəmləndirmək, əbədiləşdirmək isə çox çətin oldu. Hələ sovet dönməndə mühafizəkar siyasi və inzibati ab-hava, yaşam şərtləri daxilində müstəsna şəxsiyyət kimi tanınan ulu öndər Heydər Əliyevi bizə yalnız nadir siyasətçi, dövlət xadimi, bənzərsiz insan kimi deyil, həm də bir qəhrəman, örnək kimi təqdim etdi. Dahi şəxsiyyət bir epopeyaya bənzəyən zəngin ömrünün dəyərli məqamlarını, təcrübələrini xalqla bölüşdü, yol göstərdi, öndə getdi, böyük bir auditoriyada körpədən uşağa, yeniyetməyə, gəncə, ağsaqqala, dünyagörmüşə belə dərs verdi...

Müəllimlik onun canında, qanında, təbiətindəydi. Elə bu səbəbdən də hər əməli bir dərs, örnək görüntüsü, bir ibrət mahiyyətli idi bu böyük şəxsiyyətin. Çünki hər şeydən əvvəl, yaxşı, qədirbilən şagird idi. Bütün uğurlarının arxasında, ilk növbədə, zəhmət, alın təri, daim öz üzərində işləmək vərdişləri dayansa da, ulu öndər Heydər Əliyev böyük təvəzökarlıqla bunun əsas səbəbini başlanğıcda yaxşı müəllimlərinin olmasında görürdü. "Mən müəllimdən şərəfli ad tanımıram", - deyən ulu öndərin həmişə hörmətlə xatırladığı müəllimləri olub. Həmin müəllimlərdən biri Hüseyin Cavidin böyük qardaşı və müəllimi, təkəcə yaşadığı Naxçıvanda deyil, bütün Azərbaycanda sayılan ziyalı Şeyx Məhəmmədin yetirməsi kimi Heydər Əliyev ondan

çox şey əxz etmişdi. Bu bərədə deyirdi: "Bizi çox sıxışdırırdı, amma çox yaxşı da öyrədirdi. İndi hiss edirsən ki, nə qədər haqlıymış...". Bu sözlər ana dilimizin qaşığıkeşlərindən olmuş, dilimizə nəgmə kimi sevmiş, onun zənginliyiylə hər zaman öyünmüş millət rəhbəri Heydər Əliyevin öz ana dili müəlliminə minnətdarlıq duyğularını ifadə edirdi.

XX əsrin 30-cu illərində bir əyalət məktəbinin səhnəsində rollar oynayan, hətta aktyor olmağı arzulayan yeniyetmə Heydər Əliyev tarix səhnəsində millətinin taleyindəki ən baş rollardan birini oynadı. Bir vaxt memar olmaq istədi, oldu. Amma binalar tikmədi, ölçüb-biçib layihələr cızmadı, xalqı üçün görəcəyi işlərin layihəsini irəlicədən beynində hazırlayırdı, tələsik qərarlar ver-

mədi, necə gəldi addımlar atmadı. Millətinin, məmləkətinin yeni tarixinin memarı kimi güclü Azərbaycan dövlətinin qurucusu oldu. Tarixçi olmaq istəyindən də döndü, baxmayaraq ki, dəyərli bir alim, yaxşı bir tarix müəllimi də ola bilirdi. Ancaq millətə dərs verən bir müəllim oldu. Yeni tariximizi yaratdı, xəritəmizi, himnimizi, gerbimizi hifz etdi. Azərbaycanı bütövləşdirmək üçün ömrünü şamək əritdi. Gənclərimizə Vətən sevməyi, qurub-yaratmağı, onun uğrunda ölümə belə hazır olmağı öyrətdi. Biz ondan həyat, insanlıq dərsləri aldığımız. Xalqı üçün dəyərli işlər görmüş, lakin layiqli qiymətini ala bilməmiş Vətən övladlarına sahib çıxdı. Gənclər bir millət və sənət fədaisinin sonunun necə hörmətli olduğunu gördü, içlərində Vətənə sevgi qığılcımları alovlandı. Böyük öndərin bu ehtiramları neçəneçə gəncə ibrət dərslərinə döndü. Heydər Əliyev ömrü boyu belə oldu.

Azərbaycanın müstəqilliyinin qədrini hər kəsdən daha çox bilir, onun dadını, şirinliyini hər birimizdən daha artıq hiss edirdi. Dünyaya səpələnmiş azərbaycanlıların birləşməsi, təşkilatlanmasını çox istəyir, bunun

üçün çalışırdı. Xarici ölkələrə səfərləri zamanı vaxtının az olmasına baxmayaraq, orada yaşayan soydaşlarımızla görüşləri tarixi hadisəyə çevrilirdi. Böyük azərbaycanşünas alim, London Universitetinin professoru, ömür boyu müstəqillik uğrunda mübarizə aparmış Turxan Gənceyi 1998-ci ildə İngiltərə paytaxtında, Prezident Heydər Əliyevin oradakı soydaşlarımızla görüşündəki çıxışından qəhərlənərək demişdi: "Mən istiqlalımızın sabahından daha nigaran deyiləm. Çünki millətimin üçrəngli bayrağı Heydər Əliyev kimi bir rəhbərin müqəddir əllərindədir..."

Ulu öndər müxtəlif xarici ölkələrə səfərləri zamanı keçirdiyi görüşlərdə parlaq çıxışlar etdi, əlindəki göstərici ilə xəritə qarşısına keçib bir tarix, coğrafiya müəllimi kimi Azərbaycan, Vətənimiz haqqında həqiqətləri təkrar-təkrar anlatdı, beyinlərə həkk etməyə çalışdı. Xarici maraqların, siyasi qüvvələrin milli sərvətimiz olan nefti bələmizə çevirmək istəklərinə, planlarına qarşı çıxıb dahiyənə siyasətilə onu sabahkı firavanlığımızın bünövrəsinə döndərdi, ən iri dövlətləri bu işdə müttəfiqimiz etməyi bacardı. Təsədüfi deyil ki, dünya gücü olan

5 oktyabr
Beynəlxalq Müəllimlər Günüdür

Amerika onu ən böyük övladlarından birinə bənzədirək "Mərkəzi Asiyanın Corc Vaşinqtonu" adlandırır. Bu da müstəsnalığın daha bir görüntüsü...

Vaxtında gəlmişdi bu dünyaya ulu öndər. Canı qədər sevdiyi Azərbaycanın ən çətin anlarında ağır yükü çiyinlərinə götürüb, taleyüklü məsələlərin həllində düzgün yol göstərdi, məsləhət verdi, doğru həllini tapdı, dolaşığa düşmüş düyünləri açdı. Onun bir an belə zəifləməyə ixtiyarı yox idi, çünki xalqın ümid yeri, onun məsləhət almalı olduğu millət atası. Belə nadir, əvəzolunmaz

insanın yeri indi necə görünməsin?!

...Ulu öndərlə ayrılıqdan heç bir il keçməmişdi ki, onun böyük yolunun davamçısı Prezident İlham Əliyev bir əcnəbi müxbirin: "Geridə qoyub gəldiyiniz aylarda elə anlar, məsələlər olubmu ki, həmin məqamda: "kaş atam sağ olaydı, ondan məsləhət ala biləydiniz", - deyərək düşünəsiniz?" sualına cavabında: "Atamı daim düşünürəm. Amma siz deyən mənada iki dəfə onun yanında olmasımı, məsləhət verməsini, inandığımı müdrik sözünü eşitməyi çox istəmişəm", - demişdi.

Həyat davam edir, bir vaxt bütün suallara Heydər Əliyev yalnız özü cavab tapdığı kimi, indi ən qəliz sualların yeganə doğru cavabını tapmağın məsuliyyəti dövlət başçısı, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin çiyinlərindədir. O isə öz əməlləri ilə müəlliminin başını həmişə uca edir.

Müstəqil, tam suveren Azərbaycanın hər səhəri məktəb zəngləri, himnimizlə başlayırsa, deməli, Böyük müəllim hər gün dərslədir...

Zümrüd QURBANQIZI.